

Как-то раз мы с бабушкой пошли в магазин.

Я, большой и смелый, иду впереди.

Много-много разных отделов в магазине: и фрукты, и огурцы всякие, печенье, конфеты, яйца, колбаса, чай, и люди, люди, люди. Оглянулся – а бабушки нет!

– Баба, я здесь! – закричал я так громко, что чуть не оглох.

А сам бегу вперёд вместо того, чтоб на месте стоять.

– Баба, я здесь! – закричал я ещё громче и побежал ещё быстрее.

– Баба, я... я...зд...е-е-е-есь! – заревел я и, наконец, остановился.

Тут только бабушка настигла меня и спасла. Она, оказывается, давно за мной бежала. Только догнать не могла, потому что я большой и ноги у меня быстрые.

いつか私は祖母と買い物に行きました。

俺、大きくて、勇敢で、一番前を歩いてる。

店の中ではたくさんの商品が分けられている。果物、きゅうり、いろいろな種類のクッキー、飴、卵、ソーセージ、お茶、後はもう人だらけ。

振り返ると祖母はいませんでした。

『おばあちゃん？僕はここだよ！！』僕は難聴になる勢いで叫んだ。

でも僕はおとなしく立っている代わりにずっと走ってました。

『おばあちゃん！僕はここだよ！！』もっと大きく叫びました。

『お、おばあちゃん！ぼ、ぼ、ぼ、僕はここだよ！』そしてとうとう走

るのをやめ、立ち止まりました。

すると僕は祖母に救われました。なんと祖母はずっと私の後ろを追いかけてきてたようです。でも追いつけなかったのです。だって僕は大きくておばあちゃんよりも足が速いんだもん。